

Zbirka odločb sodne prakse

Združeni zadevi T-208/11 in T-508/11

**Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE)
proti
Svetu Evropske unije**

„Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi proti nekaterim osebam in subjektom zaradi boja proti terorizmu — Zamrznitev sredstev — Možnost uporabe Uredbe (ES) št. 2580/2001 za oboroženi spopad — Možnost, da se organ tretje države šteje za pristojni organ v smislu Skupnega stališča 2001/931/SZVP — Dejanska podlaga sklepov o zamrznitvi sredstev — Sklicevanje na teroristična dejanja — Nujnost odločbe pristojnega organa v smislu Skupnega stališča 2001/931“

Povzetek – Sodba Splošnega sodišča (šesti razširjeni senat) z dne 16. oktobra 2014

- Skupna zunanja in varnostna politika — Posebni omejevalni ukrepi zoper nekatere osebe in organizacije v okviru boja proti terorizmu — Zamrznitev sredstev — Uredba št. 2580/2001 — Področje uporabe — Oboroženi spopad v smislu mednarodnega humanitarnega prava — Vključitev*
(Skupno stališče Sveta 2001/931; Uredba Sveta št. 2580/2001)
- Skupna zunanja in varnostna politika — Posebni omejevalni ukrepi zoper nekatere osebe in organizacije v okviru boja proti terorizmu — Sklep o zamrznitvi sredstev — Sprejetje ali ohranitev na podlagi nacionalne odločbe o začetku preiskav ali pregona — Organ, pristojen za sprejetje navedene nacionalne odločbe — Pojem — Upravni organ — Vključitev — Pogoji*
(Skupno stališče Sveta 2001/931, člen 1(4))
- Skupna zunanja in varnostna politika — Posebni omejevalni ukrepi zoper nekatere osebe in organizacije v okviru boja proti terorizmu — Sklep o zamrznitvi sredstev — Sprejetje ali ohranitev na podlagi nacionalne odločbe o začetku preiskav ali pregona — Neobstoj obveznosti nacionalne odločbe v okviru kazenskega postopka stricto sensu — Pogoji*
(Skupno stališče Sveta 2001/931, člen 1(4))
- Skupna zunanja in varnostna politika — Posebni omejevalni ukrepi zoper nekatere osebe in organizacije v okviru boja proti terorizmu — Sklep o zamrznitvi sredstev — Sprejetje ali ohranitev na podlagi nacionalne odločbe o začetku preiskav ali pregona — Obveznost lojalnega sodelovanja — Neuporaba v razmerjih med Unijo in tretjimi državami — Nevplivanje na opredelitev organov tretje države kot pristojnih organov*
(člen 4(3) PDEU; Skupno stališče Sveta 2001/931, člen 1(4); Uredba Sveta št. 2580/2001, člen 2(3))
- Skupna zunanja in varnostna politika — Posebni omejevalni ukrepi zoper nekatere osebe in organizacije v okviru boja proti terorizmu — Sklep o zamrznitvi sredstev — Sprejetje ali ohranitev na podlagi nacionalne odločbe o začetku preiskav ali pregona — Organ, pristojen za sprejetje*

navedene nacionalne odločbe — Organ tretje države — Dopustnost — Pogoji — Preverjanje obstoja ureditve, ki izpolnjuje pogoje, naložene pristojnim organom, v smislu Skupnega stališča Sveta 2001/931, s strani Sveta

(Skupno stališče Sveta 2001/931, člen 1(4))

6. *Akti institucij — Obrazložitev — Obveznost — Obseg — Odločba o zamrznitvi sredstev, sprejeta v zvezi z nekaterimi in osebami in subjekti, osumljenimi terorističnih dejavnosti — Odločba, ki se nanaša na osebo ali subjekt, ki je v preteklosti storila teroristična dejanja — Minimalne zahteve — Dejanska podlaga odločbe, ki mora temeljiti na konkretno preiskanih elementih iz odločb pristojnih nacionalnih organov*

(Skupno stališče Sveta 2001/931)

7. *Skupna zunanja in varnostna politika — Posebni omejevalni ukrepi zoper nekatere osebe in organizacije v okviru boja proti terorizmu — Sklep o zamrznitvi sredstev — Sprejetje ali ohranitev na podlagi nacionalne odločbe o začetku preiskav ali pregona — Ponovni pregled za utemeljitev ohranitve na seznamu za zamrznitev sredstev — Obveznost obrazložitve Sveta — Obseg*

(Skupno stališče Sveta 2001/931, člen 1(4); Uredba Sveta št. 2580/2001)

8. *Skupna zunanja in varnostna politika — Posebni omejevalni ukrepi zoper nekatere osebe in organizacije v okviru boja proti terorizmu — Sklep o zamrznitvi sredstev — Sprejetje ali ohranitev na podlagi nacionalne odločbe o začetku preiskav ali pregona — Ponovni pregled za utemeljitev ohranitve na seznamu za zamrznitev sredstev — Sodelovanje med Svetom in pristojnimi organi — Obseg*

(Skupno stališče Sveta 2001/931, člen 1(4); Uredba Sveta št. 2580/2001)

9. *Skupna zunanja in varnostna politika — Posebni omejevalni ukrepi zoper nekatere osebe in organizacije v okviru boja proti terorizmu — Sklep o zamrznitvi sredstev — Osebe ali subjekti, ki so v preteklosti storile teroristična dejanja — Vključitev — Pogoji*

(Skupno stališče Sveta 2001/931; Uredba Sveta št. 2580/2001)

10. *Ničnostna tožba — Sodba o razglasitvi ničnosti — Učinki — Omejitev s strani Sodišča — Omejevalni ukrepi, sprejeti v zvezi z nekaterimi osebami in subjekti v okviru boja proti terorizmu — Začetek veljavnosti odločbe o razglasitvi ničnosti uredbe z iztekom roka za pritožbo ali z njeno zavrnitvijo — Uporaba tega roka za začetek veljavnosti razglasitve ničnosti odločbe*

(člen 264, drugi pododstavek, PDEU; Statut Sodišča, člena 56, prvi odstavek, in 60, drugi odstavek; Izvedbena uredba št. 790/2014)

1. Možnost uporabe mednarodnega humanitarnega prava za položaj oboroženega spopada in v tem okviru storjena dejanja ne pomeni, da se za ta dejanja ne more uporabiti ureditev v zvezi s terorizmom.

Prvič, obstoj oboroženega spopada v smislu mednarodnega humanitarnega prava ne izključuje uporabe določb prava Unije v zvezi s terorizmom za morebitna teroristična dejanja, storjena v tem okviru. Po eni strani namreč Skupno stališče 2001/931 o uporabi posebnih ukrepov za boj proti terorizmu glede svojega področja uporabe ne razlikuje med tem, ali je zadevno dejanje storjeno v okviru oboroženega spopada v smislu mednarodnega humanitarnega prava ali ne. Po drugi strani so cilji Unije in držav članic bojevati se proti terorizmu ne glede na njegovo obliko v skladu s cilji veljavnega mednarodnega prava.

Drugič, izvršitev terorističnih dejanj s strani udeleženk v oboroženem spopadu izrecno opredeljena v mednarodnem humanitarnem pravu in z njim kot taka prepovedana. Poleg tega obstoj oboroženega spopada v smislu mednarodnega humanitarnega prava v primeru, da je v okviru tega napada storjeno teroristično dejanje, ne izključuje tega, da se poleg določb navedenega humanitarnega prava za kršitve vojnega prava uporabijo določbe mednarodnega prava, ki se nanašajo posebej na terorizem.

(Glej točke od 56 do 58, 62 in 63.)

2. Čeprav je iz člena 1(4), drugi pododstavek, Skupnega stališča 2001/931 o uporabi posebnih ukrepov za boj proti terorizmu razvidna preferenca za odločbe sodnih organov, pa člen nikjer ne izključuje upoštevanja odločb upravnih organov, če so ti na eni strani po nacionalnem pravu dejansko pristojni za sprejetje omejevalnih odločb zoper združenja, ki so vpletena v terorizem, in če se na drugi strani ti organi, čeprav so le upravni, lahko štejejo za „enakovredne“ sodnim organom.

(Glej točko 107.)

3. Skupno stališče 2001/931 o uporabi posebnih ukrepov za boj proti terorizmu ne zahteva, da odločba pristojnega organa spada v okvir kazenskega postopka *stricto sensu*, čeprav je to najpogosteje tako. Glede na cilje, ki se jim s Skupnim stališčem 2001/931 sledi v okviru izvajanja Resolucije Varnostnega sveta Združenih narodov 1373 (2001), mora biti predmet zadevnega nacionalnega postopka kljub temu boj proti terorizmu v širšem pomenu.

Poleg tega mora biti odločitev o „začetku preiskave ali kazenskega pregona“ v smislu člena 1(4) Skupnega stališča 2001/931, zato da bi se Svet lahko veljavno skliceval nanjo, sprejeta v okviru nacionalnega postopka, katerega neposreden in bistveni namen je naložitev preventivnih ali restriktivnih ukrepov zoper zadevno osebo, skupino ali subjekt na podlagi boja proti terorizmu in zaradi vpletenosti v terorizem.

(Glej točki 113 in 114.)

4. Glej besedilo odločbe.

(Glej točke od 132 do 136.)

5. Ni mogoče izključiti, da bi bilo mogoče organ tretje države šteti za pristojni organ v smislu Skupnega stališča 2001/931 o uporabi posebnih ukrepov za boj proti terorizmu. Svet pa mora, preden se opre na odločbo organa tretje države, skrbno preveriti, ali upoštevna ureditev te države zagotavlja varstvo pravice do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega varstva, ki sta enakovredni temu jamstvu na ravni Unije. Poleg tega ne smejo obstajati elementi, ki bi kazali na to, da tretja država v praksi krši to ureditev. Če bi bilo tako, obstoj ureditve, ki uradno ustreza zgoraj navedenim pogojem, vendarle ne bi omogočal ugotovitve, da gre za pristojni organ v smislu Skupnega stališča 2001/931.

Kadar raven varstva, ki jo zagotavlja ureditev tretje države, in raven varstva, ki se zagotavlja na ravni Unije, nista enakovredni, to, da se nacionalnemu organu tretje države prizna lastnost pristojnega organa v smislu Skupnega stališča 2001/931, pomeni razlikovanje v obravnavanju oseb, na katere se nanašajo ukrepi Unije o zamrznitvi sredstev, glede na to, ali so nacionalne odločbe, na katerih temeljijo ti ukrepi, izdali organi tretjih držav ali organi držav članic.

(Glej točke 135, 139 in 140.)

6. Skupno stališče 2001/931 o uporabi posebnih ukrepov za boj proti terorizmu za varstvo zadevnih oseb in ob upoštevanju neobstoja preiskovalnih metod na ravni Unije zahteva, da dejanska podlaga sklepa Unije o zamrznitvi sredstev na področju terorizma ne temelji na elementih, ki jih Svet pridobi prek tiska in interneta, ampak na elementih, ki so bili dejansko preučeni in potrjeni v odločbah pristojnih nacionalnih organov v smislu Skupnega stališča 2001/931.

Le na takšni zanesljivi dejanski osnovi lahko potem Svet izvaja široko polje proste presoje, ki jo ima v okviru sprejetja sklepov o zamrznitvi sredstev na ravni Unije, zlasti kar zadeva preudarke glede smotrnosti, na katerih taki sklepi temeljijo.

(Glej točki 187 in 188.)

7. Čeprav je pri ponovnem preizkusu pomembno vprašanje, ali se je dejansko stanje od uvrstitve zadevne osebe na seznam za zamrznitev sredstev ali od prejšnjega ponovnega preizkusa spremenilo do te mere, da ne omogoča več sprejeti enakega zaključka glede vpletenosti zadevne osebe v teroristične dejavnosti, zaradi česar lahko Svet po potrebi v okviru širokega polja proste presoje – ob nespremenjenem dejanskem stanju – odloči, da neko osebo obdrži na seznamu, pa mora vsako novo teroristično dejanje, ki ga Svet vključi v obrazložitev tega ponovnega preizkusa, da bi upravičil ohranitev zadevne osebe na seznamu, v dvostopenjskem sistemu odločanja Skupnega stališča 2001/931 o uporabi posebnih ukrepov za boj proti terorizmu, ker Svet nima preiskovalnih metod, biti predmet preizkusa in odločbe pristojnega organa v smislu tega skupnega stališča. Obveznost Sveta, da sklepe o zamrznitvi sredstev na področju terorizma opre na dejansko podlago, kot je razvidna iz odločb pristojnih organov, izhaja neposredno iz dvostopenjskega sistema, določenega s Skupnim stališčem 2001/931. Ta obveznost torej ni pogojena z ravnanjem zadevne osebe ali skupine. Svet mora iz naslova obveznosti obrazložitve, ki je bistvena postopkovna zahteva, v obrazložitvi sklepov o zamrznitvi sredstev navesti sklepe pristojnih nacionalnih organov, ki so konkretno preučili in potrdili teroristična dejanja, ki jih je vzel za dejansko podlago svojih sklepov.

(Glej točki 204 in 206.)

8. Države članice morajo v dvostopenjskem sistemu Skupnega stališča 2001/931 o uporabi posebnih ukrepov za boj proti terorizmu zato, da bi se zagotovila učinkovitost boja proti terorizmu, Svet redno obveščati o odločbah pristojnih organov, ki jih sprejmejo navedene države članice, ter obrazložitvah teh odločb, Svet pa jih mora redno zbirati. Če Svet kljub tej obveznosti posredovanja informacij ne razpolaga z odločbo pristojnega organa v zvezi s konkretnim dejstvom, ki lahko pomeni teroristično dejanje, mora ob neobstoju lastnih preiskovalnih metod pristojni nacionalni organ pozvati, naj opravi presojo v zvezi s tem in sprejme odločbo. Svet se lahko v ta namen obrne na 28 držav članic Unije in med njimi zlasti na tiste države članice, ki so morda že preučile položaj zadevne osebe ali skupine. Obrne se lahko tudi na tretjo državo, ki izpolnjuje pogoje, ki se zahtevajo glede varstva pravice do obrambe in pravice do učinkovitega pravnega sredstva. Ni namreč nujno, da je odločba, ki mora biti v skladu s Skupnim stališčem 2001/931 „začetek preiskave ali kazenskega pregona [...] ali obtožba“, nacionalna odločba periodičnega ponovnega preizkusa uvrstitve zadevne osebe ali skupine na nacionalni seznam za zamrznitev sredstev. Vendar niti v zadnjem navedenem primeru obstoj drugačnega časovnega intervala periodičnega ponovnega preizkusa na nacionalni ravni glede na tistega, ki velja na ravni Unije, ne upravičuje tega, da zadevna država članica odlaša s preizkusom zadevnega dejanja, ki ga zahteva Svet. Ob upoštevanju tako dvostopenjske strukture sistema, ki je bil uveden s Skupnim stališčem 2001/931, kot vzajemne obveznosti lojalnega sodelovanja, ki obstaja med državami članicami in Unijo, morajo države članice na poziv Sveta nemudoma ugoditi njegovim zahtevam, ki se nanašajo na pridobitev presoje in po potrebi odločbe pristojnega organa v smislu Skupnega stališča 2001/931 glede dejanja, ki bi lahko pomenilo teroristično dejanje.

(Glej točke 210, 212 in 213.)

9. Neobstoj vsakršnega novega terorističnega dejanja v danem polletju nikakor ne pomeni, da bi moral Svet zadevno osebo ali skupino izbrisati s seznama za zamrznitev sredstev. Nič v določbah Uredbe št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu in Skupnega stališča 2001/931 o uporabi posebnih ukrepov za boj proti terorizmu namreč ne prepoveduje naložitve ali ohranitve omejevalnih ukrepov proti osebam ali subjektom, ki so v preteklosti izvršile teroristična dejanja, čeprav ni dokazov za to, da sedaj izvajajo takšna dejanja ali v njih sodelujejo, če okoliščine to upravičujejo. Tako obveznost, da lahko nove obtožbe za teroristična dejanja temeljijo le na odločbah pristojnih organov, nikakor ne nasprotuje pravici Sveta, da zadevno osebo obdrži na seznamu za zamrznitev sredstev tudi po prenehanju teroristične dejavnosti kot take, če okoliščine to upravičujejo.

(Glej točko 215.)

10. Glej besedilo odločbe.

(Glej točki 228 in 229.)